různých model ano i hovad egyptských. Zákony Mojžíšovy jsou obsaženy v knihách Mojžíšových, dnes snadno přístupných. Jejich důležitost i hodnota musí pro nás tím spíše nabýti váhy, považíme-li, že Mojžíš měl za sebou více jak dvoutisíciletou kulturu staroegyptskou, o niž se mohl opírati a z níž mohl čerpati. Pro náš účel dnes stačí, konstatujeme-li, že, jak obecně známo, — stanoví Boží přikázání, obsažené v kap. 20. II. knihy (Exodus) a v kap. 5. Deuteronomium čili knihy páté Mojžíšovy v příkazech: »Nepokradeš« a zvláště: »nepožádáš manželky bližního svého, aniž požádáš domu bližního svého, pole jeho, neb služebníka jeho, aneb děvky jeho, vola jeho, neb osla jeho, aneb čehokoli z těch věcí, které jsou bližního tvého« — stanoví rozhodnou právní ochranu jak pro vlastnictví věcí movitých neb svršků, tak pro vlastnictví věcí nemovitých.

Jsou tedy nejstarší psané zákony lidstva toho dokladem, že již 2250 roků před Kr. — t. j. přes 4000 let před naší dobou — a ovšem i později — lidstvu bylo známo a psanými zákony jeho chráněno soukromé, osobní vlastnictví jak na věcech movitých, tak na věcech nemovitých a že takové vlastnictví není snad vynalezeno teprve nynějším měšťáctvem čili buržoasií. Nezbytně takové právo vlastnické existovalo již před napsáním těch zákonů psaných, jež jsou mnohem mladší, než zákony nepsané.

Při tom jsme se ani nedovolávali jiných míst z první knihy Mojžíšovy, vykládajících na př., že již Kain stavěl město (Genesis kap. 4. verš 17.) neb že již Noé začal obírati se se zemí a štípil vinici (Genesis 9. 20.) — poněvadž jsme zamýšleli vyložiti toliko obsah skutečných, historických dokumentů a jednat jen o osobách skutečně historických. *J. H.*

DENNÍK.

Sborník věd právních a státních, roč. XX. (1920), právě ukončený, obsahuje tyto práce: Hoetzel: Ústavní listina Československé republiky, Laštovka: Nástin župního zřízení,

Krčmář: Několik poznámek k chystané reformě práva občanského, Kallab: K nauce o příčetnosti a trestnosti se zřetelem na trestní odpovědnost mládeže, Horáček jun.: Porušení belgické a lucemburské neutrality Německem ve světové válce, Stieber: Vývoj a právní povaha vlastníkovy hypotéky, Müller: O nekalé soutěži, Volkar: Účast občanstva v jurisdikci okresních a župních úřadů, Chalupný: Právní filosofie V. S. Solovjeva, Vančura: Právní jednání a akt vrchnostenský. — Literatura.

Časopis pro právní a státní vědu, roč. IV. č. I. a II.: Krejčí: Některá pochybná ustanovení zákona záborového, Horák: K osnově zákona o smlouvě nakladatelské, Sedláček: Poznámky k revisi obč. zákoníka, Brychta: Weyrův pojem práva a prof. Kallab, † prof. Dr. Josef Prušák (Kallab). Hovorna. Literatura. Judikatura.

České právo, roč. III., seš. 1.: Svoboda: Vpočtení věna, Švamberg: Sjednocení obchodního práva československého a nejdůležitější rozdíly platného obch. práva slovenského od práva českého, Mokrý: K revisi zákonů civilních. — Rozhodnutí nejvyššího soudu. — Ze dne.

Slovenski »Pravnik«. Izdaja društvo »Pravnik« v Ljubljani. V druhém týdnu měsíce dubna t. r. dostal se nám do rukou XXXIV. (1920) ročník shora uvedeného časopisu, dokladem, že i ve spřátelené Jugoslavii poměry tiskařské, vydavatelské a nakladatelské stonají touž nemocí jako u nás. Dá se očekávati, že nyní bude pokračovati pravidelné vycházení tohoto zasloužilého časopisu, jež po čas války i po ní trpělo značně. Jak život právnický na poli odborné literatury mezi Slovinci jest vyvinut a rozmanit, o tom svědčí obsah ročníku 1920, z něhož aspoň pokud jde o články rozpravné uvádíme toto: Dr. H. Steska: K otázce organisace našeho státu. — Univ. prof. Dr. Zd. Pitamic: Původ a vývoj ligy národů v r. 1919. — Univ. prof. Dr. Ant. Skunrovič: Vztah odvolacích důvodův a soudních důvodů. — Dr. Fr. Goršič: Právo budoucnosti. — Univ. prof. Dr. Md. Dolenc: Trestní soudnictví na bojišti. — Ivan Kavčnik: O unifikaci práva. — Týž: Projekt zákona o organisaci a příslušnosti soudů. — Dr. Fr. Goršič: O sjednocování zákonů. — Týž: Slovinské právo. — Dr. M. Pretner: K otázce soudnictví v našem novém státě. — Prof. Dolenc: K otázce sjednocení trestních zákonů pro celou